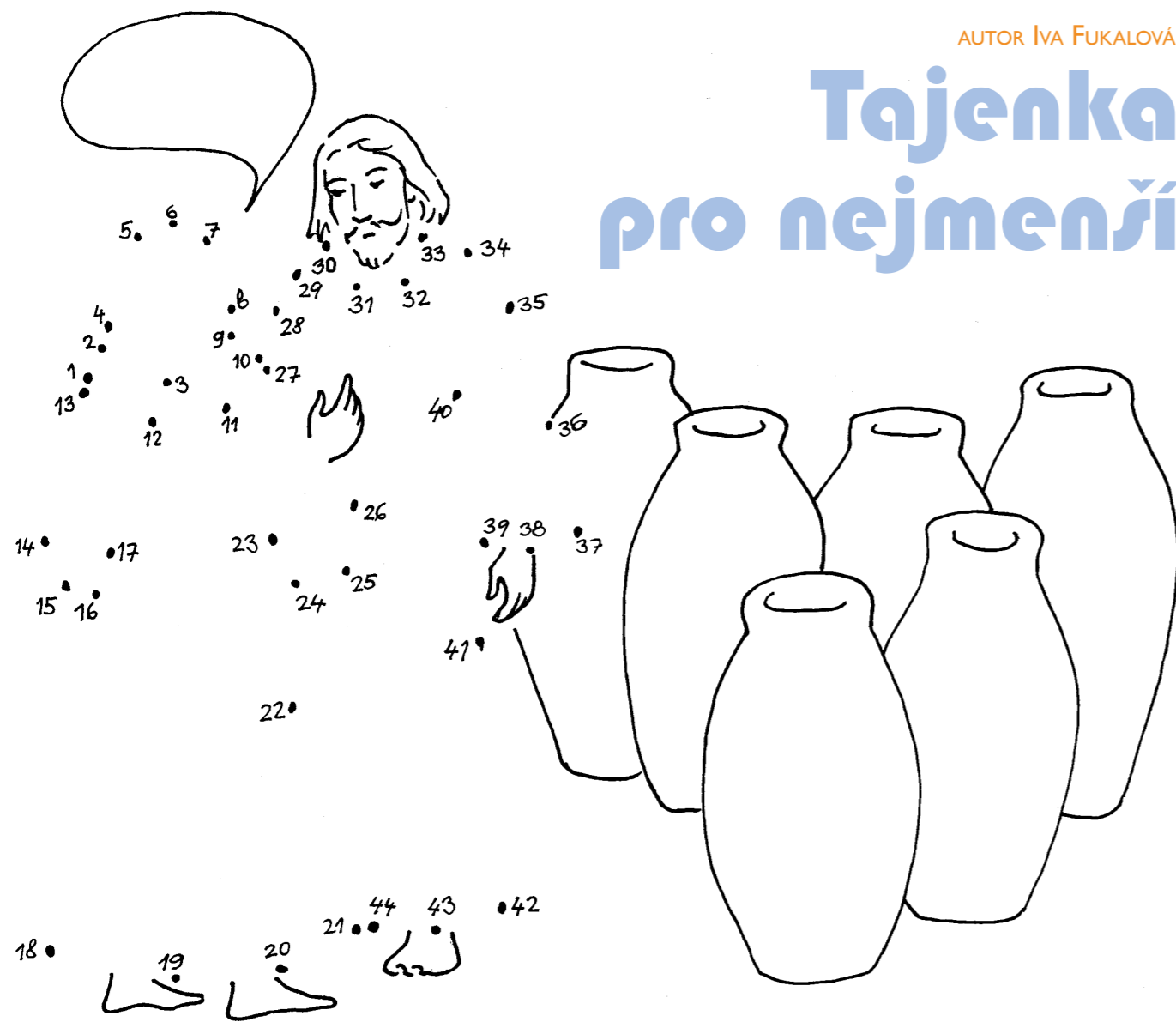

Tajenka pro nejmenší

Spoj všechny body v pořadí tak, jak jsou očíslovány. Poznáš, co je na obrázku?

Který text doplníš do bubliny? Pokud si nejsi jistý, vyhledej odkazy v Bibli.

- Tomu, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si chce od tebe vypůjčit, se neodvracej. (Mt 5, 42)
- Ty jsi Mesiáš! (Mk 8, 29)
- Půjdu za tebou všude, kam půjdeš. (Lk 9, 42-58)
- Už nemají víno. (Jan 2, 3)
- Vzali mého Pána a nevím, kam ho položili. (Jan 20, 13)

U železničních kolejí odpočívá hlemýždí rodinka. „Děti, neběhejte přes ty koleje!“ volá maminka hlemýždice. „Za dvě hodiny jede vlak!“

Chovatel holubů hrdě ukazuje přátelům své klece. „Podařila se mi skvělá věc – zkřížit datla a poštovního holuba!“
„To je zajímavé. Jenže k čemu je to dobré?“
„No k čemu... holub přinese dopis a než ho předá, nejdřív pěkně zaklepe na dveře!“

Ptá se syn otce, který pracuje jako meteorolog: „Tati, ty tvoje předpovědi jsou vždycky správně?“
„Předpovědi jo, jenom ty časové údaje někdy nesedí...“

Přijde Jiříček do ztrát a nálezů: „Prosím vás, mohl bych u vás ztratit housle?“

Učitel při hodině geometrie: „A teď si, milí žáci, dokážeme správnost Pythagorovy věty.“
Ze zadní lavice se ozve: „Ale to je zbytečné, pane učiteli, vždyť my vám věříme každé slovo!“

Správná odpověď: **Už nejsi jistý, vyhledej odkazy v Bibli.**

SPRÁVNÝ CHLAP!

OTEC PETR KOŠULIČ

Milí mini-ministranti. Jaké to je nechodit do školy? Myslím, že na tom být ve škole něco je. Aspoň se člověk setká s kamarády. Možná si říkáte, že některé v letošním školním roce už neuvidíte. To nechme zatím být. Kdo ví, jak to celé dopadne.

Ale možná je to příležitost, jak si uvědomit, že mít kamarády a vidět je není samozřejmé. Být doma s rodiči také není samozřejmé. Chodit do kostela není samozřejmé. Přijímat Pána Ježíše v Eucharistii není samozřejmé. Dozvídat se něco nového o Bohu v náboženství není samozřejmé. Zkrátka hodně věcí, na které jsme si zvykli a které jsme často „flákali“, najednou není. Nic není samozřejmé. A to je výzva po chlapy.

Víte, kdo je to chlap? Chlap, to není dospělý muž. Ani ten,

kdo dokáže ukázat druhým, jak je silný a bezohledný. Chlap není člověk, který nikoho nepotřebuje.

Chlap, to je muž, který se chová dospěle. A to můžete být i vy. Dospělý dokáže vidět, co druzí dělají, a vážit si toho. Dospělý dokáže bránit slabé a ty, které ohrožuje nějaké nebezpečí. Dospělý je zkrátka člověk, který na prvním místě nemá sám sebe, ale nejdůležitější jsou pro něho druzí lidi a jejich potřeby.

Víte, jak se říká takové vlastnosti? Je to zodpovědnost. A víte, který muž je takovým

vzorem správného chlapa? Znáte ho velmi dobře! On se nebál přijmout odpovědnost za věci, které se ho vlastně ani netýkaly. Slavíme dva jeho svátky. 19. března a 1. května.

Na obrázku vidíš různé předměty, které mohou být všechny atributy jednoho svatého. Uhodnete jeho jméno?

Autor obou ilustrací: Jiří Vančura

Správná odpověď: **2. svátek Jozef**

Rozkvetlý strom

JÁHEN JOSEF JANŠTA

Je květen. Už samotný název prozrazuje, že v tomto měsíci stromy a jiné rostliny kvetou. Z ovocných stromů se nejprve obalí do slavnostního hávu meruňky, švestky, třešně, hrušně a teprve potom kvetou jabloně.

Jirka leze moc rád po všech stromech na zahradě. Nejraději má však košatou jablonoň, která má silné a pevné větve, a dá se tak v ní šplhat až nahoru do koruny, a dokonce z ní vykouknout a mít zahradu pod sebou jako na dlani.

Po obědě maminka zdůrazňuje synovi: „Ne aby tě napadlo dneska lézt na jablonoň!“

„Proč? Vždyť kvete a je tak nádherná.“

„Je plná včel.“

„Včely krásně bzučí.“

„Včely také dovedou krásně píchat. A když je jich hodně, tak mohou člověku ublížit.“

„Já jsem se včelami kamarád, mně nic neudělají,“ oponuje Jirka.

„Myslela jsem si, že v páté třídě jsi už rozumný kluk, ale domluvit se s tebou nedá. Zakazuji ti na strom lézt.“

Jirka si hluboce si povzdychne: „Až budu velký, nebudu muset poslouchat.“

„Hodně se mýlíš. Já musím poslouchat například v práci, tatínek taky. Pán Ježíš poslouchal svého Otce. Panna Maria poslechla anděla, když jí zvěstoval, co si Bůh přeje.“

Jirka už na to neříká nic. Vychází na zahradu, ale je smutný, že nebude moci lézt na svůj strom. Venku však pokušení sílí:

maminka tomu nerozumí, zbytečně se bojí, včeličky jsou mírumilovné kamarádky. Nakonec se rozhoduje: „Dokážu mamince, že nemá pravdu.“

A vzápětí už šplhá po stromě. Nejprve dlaní přimáčkne několik včel a ony se brání žihadly. Pak hlavou vrazí do chuchvalce květů plných včel, a ony se brání žihadly. Jirka se leká, chce rychle dolů, ale je neopatrný a vyslouží si další žihadla podrážděných včel.

Celou cestu do nemocnice a potom při čekání na chodbě se maminka modlí k Panně Marii: „Uzdravení nemocných, zachraň Jirku, ty to můžeš, moc prosím.“

Dopadlo to nakonec dobře. Jirka od maminky ví, že to bylo zásluhou Panny Marie. Proto jí slibuje: „Teď už budu poslušný jako ty, Matko Boží, slibuji ti to.“

